

32003D0335

14.5.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 118/12

DECYZJA RADY 2003/335/WSiSW
z dnia 8 maja 2003 r.
w sprawie wykrywania i karania ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 i 31 oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Danii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowe trybunały karne dla byłej Jugosławii i Rwandy od 1995 r. prowadziły śledztwa, karały i stawiły przed sądem pogwałcenia prawa międzynarodowego w związku z wojną, ludobójstwem i zbrodniami przeciw ludzkości.
- (2) Statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego z dnia 17 lipca 1998 r., który został ratyfikowany przez wszystkie Państwa Członkowskie Unii Europejskiej, potwierdza, że najpoważniejsze zbrodnie mające znaczenie dla wspólnoty międzynarodowej jako całości, w szczególności ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne, nie mogą ująć bezkarne i że musi być zapewnione ich skuteczne ściganie przez podejmowanie środków na poziomie krajowym oraz przez wzmocnienie międzynarodowej współpracy.
- (3) Statut rzymski przypomina, że obowiązkiem każdego państwa jest wykonywanie jurysdykcji karnej w stosunku do tych, którzy są odpowiedzialni za takie zbrodnie międzynarodowe.
- (4) Statut rzymski podkreśla, że Międzynarodowy Trybunał Karny, ustanowiony zgodnie z nim, ma być uzupełnieniem krajowych jurysdykcji karnych. Skuteczne ściganie i, gdzie właściwe, karanie ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych należy zapewnić bez ingerencji w jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Karnego.

- (5) Za ściganie, karanie oraz wymianę informacji na temat ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych mają być odpowiedzialne organy krajowe, z wyjątkiem sytuacji, których dotyczy prawo międzynarodowe.
- (6) Państwa Członkowskie regularnie mają do czynienia z osobami, które są zamieszane w takie zbrodnie i które próbują dostać się i przebywać w Unii Europejskiej.
- (7) Właściwe organy Państw Członkowskich mają zapewnić, że w przypadku gdy otrzymają informacje, że osoba, która złożyła wniosek o zezwolenie na pobyt jest podejrzana o dopuszczenie się lub branie udziału w popełnieniu ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych, stosowne czyny mogą być ścigane i, jeżeli to uzasadnione, karane zgodnie z prawem krajowym.
- (8) Odpowiednie krajowe organy ścigania i imigracyjne, mimo posiadania oddzielnych zadań i obowiązków, powinny bardzo ściśle współpracować w celu umożliwienia skutecznego ścigania i karania takich zbrodni przez właściwe organy, które mają jurysdykcję na poziomie krajowym.
- (9) Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że organy ścigania i imigracyjne mają właściwe źródła i struktury w celu umożliwienia ich skutecznej współpracy i skutecznego ścigania oraz, gdzie to właściwe, karania ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych.
- (10) Pomyślny wynik skutecznego ścigania i karania takich zbrodni wymaga także ścisłej współpracy na poziomie transnarodowym między organami Państw Stron Statutu rzymskiego, włączając Państwa Członkowskie.
- (11) Dnia 13 czerwca 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/494/WSiSW ustanawiającą europejską sieć punktów kontaktowych dotyczących osób odpowiedzialnych za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne ⁽³⁾. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że w pełni wykorzystywane są punkty kontaktowe w celu ułatwienia współpracy między właściwymi organami międzynarodowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 19.9.2002, str. 19.

⁽²⁾ Opinia z dnia 17 grudnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 26.6.2002, str. 1.

(12) Państwa Członkowskie we wspólnym stanowisku Rady 2001/443/WPZiB z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego⁽¹⁾ uznały, że zbrodnie podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego interesują wszystkie Państwa Członkowskie, które są zdecydowane, aby współpracować w celu zapobiegania takim zbrodniom i położenia kresu bezkarności ich sprawców,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej decyzji jest zwiększenie współpracy między krajowymi jednostkami w celu zmaksymalizowania zdolności organów ścigania w różnych Państwach Członkowskich, aby współpracowały skutecznie w dziedzinie ścigania i karania osób, które dopuściły się lub brały udział w popełnieniu ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych określonych w art. 6, 7 i 8 Statutu rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego z dnia 17 lipca 1998 r.

Artykuł 2

Informacja na temat organów ścigania

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby organy ścigania były informowane, w przypadku ustalenia stanu faktycznego, który wzbudza podejrzenie, że składający wniosek o zezwolenie na pobyt dopuścił się zbrodni określonych w art. 1, które mogą prowadzić do ścigania w Państwie Członkowskim lub przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym.

2. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że odpowiednie krajowe organy ścigania i imigracyjne są zdolne do wymiany informacji, których one wymagają w celu skutecznego wykonywania ich zadań.

Artykuł 3

Ściganie i karanie

1. Państwa Członkowskie pomagają sobie wzajemnie w ściganiu i karaniu zbrodni określonych w art. 1 zgodnie z odpowiednimi umowami międzynarodowymi i prawem krajowym.

2. W przypadku gdy w związku z rozpatrywaniem wniosku o zezwolenie na pobyt organy imigracyjne dowiedzą się o stanie faktycznym, który wzbudza podejrzenie, że składający wniosek o zezwolenie na pobyt brał udział w zbrodniach określonych w art. 1, i w przypadku gdy wyjdzie na jaw, że wnioskodawca ubiegał się o zezwolenie na przebywanie w innym Państwie

Członkowskim, organy ścigania mogą wnioskować do właściwych organów ścigania w tym ostatnim Państwie Członkowskim w celu uzyskania istotnych informacji, włączając informacje od organów imigracyjnych.

3. O ile organy ścigania w Państwie Członkowskim zostaną powiadomione, że osoba podejrzana o zbrodnie określone w art. 1 jest w innym Państwie Członkowskim, informują one właściwe organy w tym ostatnim Państwie Członkowskim o ich podejrzeniach i ich podstawach. Takie informacje są przekazywane zgodnie z odpowiednimi umowami międzynarodowymi i prawem krajowym.

Artykuł 4

Struktury

Państwa Członkowskie uwzględnią potrzebę ustanowienia lub wyznaczenia w ramach właściwych organów ścigania jednostek wyspecjalizowanych szczególnie odpowiedzialnych za prowadzenie dochodzeń oraz, gdzie to właściwe, karanie danych zbrodni.

Artykuł 5

Koordinacja i okresowe spotkania

1. Państwa Członkowskie koordynują bieżące wysiłki w celu ścigania i karania osób podejrzanych o dopuszczenie się lub branie udziału w popełnieniu ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości lub zbrodni wojennych.

2. Z inicjatywy prezydencji, punkty kontaktowe wyznaczone na mocy art. 1 decyzji 2002/494/WSiSW, zbierają się w regularnych odstępach czasu w celu wymiany informacji na temat doświadczeń, praktyki i metod. Niniejsze spotkania mogą odbywać się w połączeniu ze spotkaniami w Europejskiej Sieci Sądowej oraz, w zależności od okoliczności, przedstawiciele międzynarodowych trybunałów karnych dla byłej Jugosławii i Rwandy, Międzynarodowego Trybunału Karnego i pozostałych organów międzynarodowych mogą także zostać zaproszone do wzięcia udziału w takich spotkaniach.

Artykuł 6

Poszanowanie przepisów dotyczących ochrony danych

Wszelkiego rodzaju wymiana informacji lub innego rodzaju przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszej decyzji odbywa się w pełnym poszanowaniu wymogów wynikających z międzynarodowych i krajowych przepisów dotyczących ochrony danych.

Artykuł 7

Stosowanie

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki do wykonania niniejszej decyzji do dnia 8 maja 2005 r.

(1) Dz.U. L 155 z 12.6.2001, str. 19.

Artykuł 8**Terytorialny zakres stosowania**

Niniejszą decyzję stosuje się do Gibraltaru.

Artykuł 9**Skuteczność**

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2003 r.

W imieniu Rady
M. CHRISOCHOÏDIS
Przewodniczący
